

тѣ мѣ като го попыталъ, какъ си? азъ
реклъ, побратиме, отъ добрины ѿмирамъ.

Не сж за вѣрваніе челоуѣцы-тѣ кои-то
всакога за хатъръ хортѣватъ.

ДЪРВАРЬ И МЕРКУРІЙ.

Като сѣчалъ нѣкой дърва край рѣкж,
отарвалъ си брадвж-тж, наскъркенъ отъ това,
сѣдналъ край рѣкж-тж и 1-ж оплаквалъ. Мер-
кѣрій като развралъ това, смилилъ сѣ за
челоуѣка, гѣрналъ сѣ въ рѣкж-тж, извадилъ
златж брадвж, и го попыталъ, таа ли е что
си изгѣбилъ? не е отговорилъ дърварь-тж.
Пакъ погнжалъ, и изнесълъ сребрънж. Дър-
варь-тж отговорилъ: и таа не е моа. Третій
пжть сѣ скрылъ въ водаж-тж Меркѣрій, и из-
вадилъ сжщж-тж мѣ брадвж. Той като 1-ж
видѣлъ това е, рекълъ, моа-та. Меркѣрій ка-
то го възлюбилъ за правдж-тж мѣ, пода-
рилъ мѣ и тры-тѣ. А той, като си трзгнжалъ,
расказалъ какво мѣ сѣ е слѣчило на сички-